

***

Dawno nie szedłem wśród łąnów zboża,
aż mi się dzisiaj przyśniły
wysokie tak jak kiedyś na wsi.
Dorośłość mnie ponad nie wyniosła,
a przecież nigdy tego nie chciałem
i nigdy o więcej nie prosiłem,
prócz kłosów nad głową i nieba.

***

Już nie pamiętam jak pachniałaś.
Nie pamiętam dotyku twoich dłoni,
tego gdy przy mnie byłaś, tylko
hamak nad pożółkłą trawą,
wahający słońce obok.
Co czułem - z wyjątkiem chwili,
która mogłaby nie dożyć końca
a jednak dożyła wbrew mnie i tobie

***

Jesteś mgłą między drzewami.
Na twojej twarzy kruk zostawia ślad
pióra wetkniętego w atrament wody,
pisząc historie na obliczu Boga.
Samotnością wytrawiona płytka miedzi.
Co położysz na niej? Czy dotkniesz
stóp i dłoni namiętym pocałunkiem?
Lubię mgłę i kruka pisarza,
który w niej ginie. Wejdę w nią kiedyś
i dla ciebie zniknę, aby w tym czasie
objawić się innym.

***

Nicią łączę błyski światła,
na niej się oprę
pewniej niż na lśnieniu
skrywanej wstydliwie zieleni.
Ta chwila modlitwy
niech się nie kończy.

***

Mój dom gdzieś na gwieździe.
Podnoszę głowę, wołam, a echo
niesie głos, który tam zostanie.
Po co miałby wracać? Z domu
już się nie wraca. Gdy sił
zabraknie, podnieś dłoń i spójrz:
na przecięciu linii - gwiazdy,
każdy ma swoją mapę nieba.
Pieczęcie te zaprzysięgają wierność
nieba tobie i twoją niebu.
Pośród gwiazd zawsze jesteś u siebie.

ŚWIT – Dom Wydawniczy REBIS – Poznań 2007